

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສວັນທີຈັດແຫ່ງລາໂອດິກຍ - ເລກທີ ຊາວສາມ

Jeff Pippenger
2026-01-04

ເລກ ຊາວສາມ

ໃນບົດຄວາມທີ່ຊາວສອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນວ່າ, “ຈາກນັ້ນໃນບົດທີ່ສິບເອັດ, ລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍຊື່ສິບຊື່ຈາກ Shem ແລະ Abram. ບົດທີ່ສິບເອັດແມ່ນເລື່ອງຂອງຫໍຄອຍ Babel, ແຕ່ກໍເປັນລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກດ້ວຍ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Abraham. ບົດທີ່ສິບເອັດໄດ້ນຳເຂົ້າປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ຜູ້ຊົງຈະເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາສາມຊັ້ນກັບພຣະເຈົ້າ. ຂັ້ນທຳອິດ ແລະ ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຄືການຖວາຍ Isaac ເປັນບູຊາໃນບົດທີ່ຊາວສອງ. ບົດ “ສິບເອັດ” ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ alpha ແລະ ບົດ “ຊາວສອງ” ແມ່ນຈຸດສິ້ນສຸດ omega. ຄວາມເຊື່ອທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງພຣະອົງໃນຄວາມໝາຍຂອງຊື່ຕ່າງໆ, ບໍ່ແຕກຕ່າງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງພຣະອົງໃນການນັບເລກແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ.”

ບົດທີ່ສິບເອັດນຳສະເໜີພັນທະສັນຍາຂອງກາອິນ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງອາເບນ. ຕະຫຼອດຫຼາຍປີມານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ລັກສະນະທາງພະຍາກອນຂອງຫໍບາເບນເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາບອມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຖ້ວມແລ້ວ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຍຸກການຈັດສັນ ຈາກການນະມັດສະການຢູ່ທີ່ປະຕູເດເນກອນນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ຫຼັງນັ້ນຖ້ວມ ການນະມັດສະການຕ້ອງກະທຳຢູ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ. ແທ່ນບູຊານັ້ນມີຂໍ້ກຳນົດສະເພາະຕາມພຣະຄຳພີ. ມັນຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຫີນທຳມະຊາດ ໂດຍບໍ່ມີການກະທຳ ຫຼື ການສະກັດແຕ່ງຫີນໂດຍມືມະນຸດ. ມັນຕ້ອງເປັນຫີນຊຸ້ມເທິງຫີນ ໂດຍບໍ່ມີປູນປະສານ.

ຈຸດປະສົງຂອງຫໍຄອຍນັ້ນຄືເພື່ອໃຫ້ພວກພັນພວກຂອງນົມໂຮດສ້າງຊື່ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງລັກສະນະນີ້ໄສ. ໃນຫໍຄອຍນັ້ນ ພວກເຮົາເຫັນມະນຸດພະຍາຍາມຊ່ວຍໃຫ້ຕົນເອງພົ້ນລອດ ແລະ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເປັນດັ່ງພະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ຫໍຄອຍນັ້ນເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິດຈັກໜຶ່ງທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນລອດໄດ້ ແລະ ຄິດວ່າຕົນເອງຄວນຖືກຍົກຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ກະສັດສິບອົງໄດ້ກະທຳໃນ Psalm 83 ເມື່ອພວກເຂົາຍົກຫົວສັນຕະປາປາຂຶ້ນໃນສະຫະພັນອັນຊົ່ວຮ້າຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ເພງ ຫຼື ບົດສັນລະເສີນຂອງອາສາຟ. ໂອ ພຣະເຈົ້າເອຢີ, ຂໍຢຳຊົງນຶ່ງງຽບ; ຂໍຢຳຊົງສະງົບ, ແລະ ຂໍຢຳຊົງຢູ່ນຶ່ງ, ໂອ ພຣະເຈົ້າເອຢີ. ເພາະເບີ້ແມ, ບັນດາສັດຕູຂອງພຣະອົງກໍຄວາມວຸ້ນວາຍຂຶ້ນ; ແລະ ບັນດາຜູ້ກົງດຊັງພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງອົງຫົວຂຶ້ນ. ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນ 83:1, 2.

ໂລກໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປພຽງແຕ່ໂດຍນ້ຳຖ້ວມໃນສະໄໝຂອງໂນອາ, ແລະ ເຫດຜົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງລະບຸວ່າເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນສຳລັບໂລກກ່ອນນ້ຳຖ້ວມໄດ້ມາເຖິງນັ້ນ ກໍເພາະວ່າຄວາມຄິດຂອງມະນຸດໄດ້ກ້າຍເປັນຄວາມຊົ່ວຢູ່ເນື່ອງນຶດ. ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວໃນຫຼາຍລັກສະນະ, ໜຶ່ງໃນນັ້ນຄືການເຫັນ “ຕາຕ່າຕາ.”

ສອງຄົນຈະເດີນໄປດ້ວຍກັນໄດ້ຫຼືບໍ່ອາດຈາກວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນພ້ອມກັນ?

ບັດນີ້ ເຂົ້າພະເຈົ້າຂວັນອອນພວກທ່ານ, ພົ້ນອັງຫຍັງຫຼາຍ,
ໂດຍພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ໃຫ້ພວກທ່ານທຸກຄົນກ່າວເປັນສຽງດຽວກັນ, ແລະຢ່າໃຫ້ມີການແຕກແຍກກັນໃນພວກທ່ານ;
ແຕ່ຈົ່ງຖືກຜູກພັນເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຢ່າງສົມບູນ ໃນຄວາມຄຶດດຽວກັນ
ແລະໃນຄຳຕັດສິນດຽວກັນ. 1 ໂກຣິນໂທ 1:10

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ພາສາສັບສົນໃນການພິພາກສາເໝືອນນາຈັກຂອງ Nimrod,
ນັ້ນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າກ່ອນການສັບສົນນັ້ນ ພວກເຂົາທັງໝົດເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາທັງໝົດຈຶ່ງມີລັກສະນະອັນດຽວກັນ, ແລະລັກສະນະນັ້ນຄືສາສະໜາທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຜົນງານຂອງມະນຸດ—
ຕັ້ງກັນຂ້າມກັບບຸກຄົນໃນບົດດຽວກັນນັ້ນທີ່ຖືກນຳສະເໜີໂດຍ Abraham. Shem
ເປັນຈິດວິນຍານທີ່ສັດຊື່ໃນສະໄໝຂອງ Nimrod. ນັກປະຫວັດສາດຊື່ໄບຫາ Shem ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ຂ້າ Nimrod,
ຜູ້ກະບົດຜູ້ມີອຳນາດຕໍ່ພຣະເຟັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ປະເດັນນີ້ຍັງຄົງຕັ້ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາໄສຄວາມຄຶດເຫັນຂອງນັກປະຫວັດສາດ, ເພາະວ່າ Shem
ເປັນຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຜູ້ສືບສາຍເລືອດຂອງຕົນໄປຫາ Noah, ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ຜູ້ສືບສາຍເລືອດຂອງຕົນຍ້ອນກັບໄປຫາ Seth, ອີກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັນຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາຢູ່ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເພື່ອແທນທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ Abel,
ຜູ້ທີ່ເປັນອີກຄົນໜຶ່ງແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຜູ້ເປັນຜູ້ສືບສາຍໂດຍກົງຈາກ Adam.

ປະຖົມມະການ ບົດທີ 11 ແມ່ນການໂຕ້ຖຽງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ລະຫວ່າງພຣະຄຣິດແລະຊາຕານ
ໃນບໍລິບົດຂອງພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດ ແລະພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍ.
ນີ້ມີໂຮດເປັນນາຍພານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຕະຈັກໜຶ່ງທີ່ມີຜູ້ອຸທິດຕົນຈຳນວນຫຼາຍ. ອັບຣາຮາມ ໂດຍທາງເຊມ
ເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຕະຈັກໜຶ່ງທີ່ມີຜູ້ອຸທິດຕົນພຽງແຕ່ໜ້ອຍ.
ເຊມເປັນຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນເວລາທີ່ນີ້ມີໂຮດກຳລັງສ້າງຫໍອອຍຂອງເຂົາ,
ແຕ່ພັນທະສັນຍາສອງປະການໃນບົດທີ 11 ນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຊມແລະນີ້ມີໂຮດ,
ແຕ່ໂດຍນີ້ມີໂຮດແລະອັບຣາຮາມ. ໂປໂລໄດ້ລະບຸກົດເກນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນຶ່ງຢ່າງຊັດເຈນ.

ເພາະວ່າ ເມນຄີເຊເດັກ ຜູ້ນີ້, ກະສັດແຫ່ງຊາເລັມ, ປະໂຮຫົດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສັງສຸດ, ຜູ້ໄດ້ອອກໄປພົບ
ອັບຣາຮາມ ເມື່ອທ່ານກັບມາຈາກການປາບກະສັດທັງຫຼາຍ ແລະໄດ້ອ້ອຍພອນແກ່ທ່ານ; ແລະ ອັບຣາຮາມ
ກໍໄດ້ຖວາຍສ່ວນສົບຂອງທຸກສິ່ງແກ່ທ່ານ; ຕາມຄວາມໝາຍຂອງນາມນັ້ນ ທ່ານເປັນກ່ອນອື່ນ
“ກະສັດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ” ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍເປັນ “ກະສັດແຫ່ງຊາເລັມ” ຄື “ກະສັດແຫ່ງສັນຕິສຸກ”;
ບໍ່ມີບິດາ, ບໍ່ມີມືນດາ, ບໍ່ມີລຳດັບເຊື້ອສາຍ, ບໍ່ມີທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງວັນເວລາ ຫຼື ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງຊີວິດ;
ແຕ່ໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເໝືອນກັບພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະດຳລົງຢູ່ເປັນປະໂຮຫົດຕະຫຼອດໄປ. ບັດນີ້
ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜູ້ນີ້ ຜູ້ທີ່ແມ່ນແຕ່ ອັບຣາຮາມ ຜູ້ເປັນບັນເພະບຸລຸດ
ກໍຍັງໄດ້ຖວາຍສ່ວນສົບຈາກຂອງທິຍິດມາໄດ້ແກ່ທ່ານ.

ແລະແທ້ຈິງແລ້ວ ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນລູກຫຼານຂອງເລວີ ຜູ້ຮັບຕຳແໜ່ງປະໂລຫົດ
ກໍມີພຣະບັນຍັດໃຫ້ຮັບສ່ວນສົບຈາກປະຊາຊົນຕາມພຣະບັນຍັດ ຄື ຈາກພວກພົນອ້ອງຂອງຕົນ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາກໍອອກມາຈາກບັນເພະຂອງອັບຣາຮາມ:

ແຕ່ຜູ້ທີ່ຊາດກຳເນີດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ນັບເຂົາໃນພວກເຂົາ ໄດ້ຮັບສ່ວນສົບຈາກອັບຣາຮາມ
ແລະໄດ້ອ້ອຍພອນແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະສັນຍານັ້ນ. ແລະໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ໃດແຍ້ງໃດໆເລີຍ
ຜູ້ທີ່ຕຳກວ່າຍ່ອມໄດ້ຮັບພອນຈາກຜູ້ທີ່ປະເສີດກວ່າ. ແລະໃນທີ່ນີ້ ມະນຸດຜູ້ຕ້ອງຕາຍເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນສົບ;
ແຕ່ໃນທີ່ນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສ່ວນສົບນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄຳພະຍາກອນວ່າທ່ານມີຊີວິດຢູ່.

ແລະເພື່ອຈະກ່າວດັ່ງນັ້ນກໍໄດ້ວ່າ ເລວຜູ້ຮັບສ່ວນສົບ ກໍໄດ້ຖວາຍສ່ວນສົບໃນອັບຮາຮາມເຊັ່ນກັນ.
ເພາະວ່າເມື່ອເມັນຄືເຊເດກໄດ້ພົບອັບຮາຮາມນັ້ນ ເລວຍັງຢູ່ໃນບັນເອວຂອງບໍດາຂອງຕົນ. ເຮັບເຮີ
7:1-10.

ມີຄວາມຈິງສຳລັບຄູກປະຈຸບັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ເຮືອງເມນຄືເຊເດກ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂປໂລໄດ້ສອນໂດຍກົງວ່າ
ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງມະນຸດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະດ້ວຍຄຳນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງ
ບັນດາຊາຍແລະຍິງໃນພະຍານທີ່ໄດ້ຮັບດົນໃຈ ຜູ້ຊົງຄຳພະຍານຕາມພຣະຄຳພີຂອງເຂົາກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງຫຼັກໝາຍ
ໜຶ່ງໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ. ໂປໂລສອນວ່າ
ເມນຄືເຊເດກ, ຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນທີ່ຈະບົບປຸໂຣຫົດເລວີຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນທີ່ຊີນາຍ,
ແລະເພາະສະນັ້ນກ່ອນທີ່ຈະມີປຸໂຣຫົດເລວີເຖິງສື່ອຍກວ່າປຸໂຣ, ໄດ້ຮັບສ່ວນສົບຈາກເລວີແລ້ວ.
ເພື່ອຈະຢູ່ໃນລະບົບປຸໂຣຫົດເລວີ,
ທ່ານຈະຕ້ອງເປັນຄົນເລວີຜູ້ສາມາດພິສູດການສົບສາຍເລວີຂອງຕົນຈາກເລວີໄດ້.
ເມນຄືເຊເດກບໍ່ສາມາດສະແດງໄດ້ວ່າການສົບສາຍຂອງຕົນມາຈາກສາຍເລວີ, ເພາະວ່າເລວີຍັງບໍ່ທັນເກີດ.

ແນວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບອາດາມແລະເອວາ
ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນສອງພັນທະສັນຍາ. ພັນທະສັນຍາປະການທຳອິດແມ່ນພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດ
ພ້ອມກັບການທົດສອບອັນງ່າຍດາຍ. ຫຼັງຈາກການຕົກລົງໃນບາບ ແລະການທົດສອບທີ່ລົ້ມເຫຼວແລ້ວ,
ພັນທະສັນຍາຖັດໄປໄດ້ລ້ວມເອົາເລວີຂອງລູກແກະ ເພື່ອຈັດຫາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ
ກໍມີພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຮຸ່ງກິນນ້ຳ, ໃນອາ
ແລະການນະມັດສະການທີ່ແທນບູຊາ. ຕໍ່ມາກໍມີປະຖົມມະການ ບົດ 11
ບ່ອນທີ່ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບຊົນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ຜູ້ຊົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າພວກເຮັບເຮີ
ໄດ້ລົ້ມຕົນຂຶ້ນ. ໃນແຕ່ລະເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ບຸກຄົນໃນພຣະຄຳພີເປັນຊາຍຫຼືຍິງແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.

ໃນປະຖົມມະການ ບົດທີ 11

ການເລື່ມຕົ້ນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງຊີວິດກັບຊົນຊາດທີ່ຖືກເລືອກໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້,
ແລະມັນຖືກສະແດງໄວ້ໃນບ່ອນດຽວກັນກັບທີ່ນິມໂຣດໄດ້ສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍ,
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອິດແລະປູນ, ຊຶ່ງເປັນຂອງປອມຂອງຫີນທີ່ບໍ່ໄດ້ສະກັດແຕ່ງ ແລະການບໍ່ໃຊ້ປູນ
ອັນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແທນບູຊາ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ
ແທນບູຊາເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ສາສະໜາຂອງນິມໂຣດ, ຊຶ່ງເປັນສາສະໜາປອມ,
ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດປອມ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ແກ່ກັນແລະກັນວ່າ, “ມາເຖດ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດດົນຈີ ແລະເຜົາມັນໃຫ້ສຸກດີ.”
ແລະພວກເຂົາໃຊ້ດົນຈີແທນຫີນ, ແລະໃຊ້ຢ່າງມະຕອຍແທນປູນ. ປະຖົມມະການ 11:3.

ແລະຖ້າເຈົ້າຈະສ້າງແທນບູຊາເຮັດດ້ວຍຫີນໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເຈົ້າຢ່າສ້າງມັນດ້ວຍຫີນທີ່ສະກັດແຕ່ງແລ້ວ;
ເພາະຖ້າເຈົ້າຍົກເຄື່ອງມືຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເທິງມັນ ເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນມົນທົນແລ້ວ. ອົບພະຍົບ 20:25.

“ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນອັນຕະລາຍທີ່ຈະນຳເອົາສິ່ງສັກສິດມາປະປົນກັບສິ່ງສາມັນ.
ໄພບໍລິສຸດຈາກພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກໃຊ້ໃນຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຮົາ. ແທນບູຊາທີ່ແທ້ຈິງຄືພຣະຄຣິດ;
ໄພທີ່ແທ້ຈິງຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ນີ້ແມ່ນແຮງດຶງໃຈຂອງພວກເຮົາ.
ກໍແຕ່ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳພາແລະຊີ້ນຳມະນຸດຄົນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ
ຄົນນັ້ນຈຶ່ງເປັນທີ່ປຶກສາທີ່ບໍ່ອຸດົມໄພໄດ້. ຖ້າພວກເຮົາຫັນອອກຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະຈາກຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ເພື່ອໄປສອບຖາມທີ່ແທນບູຊາແປກປະຫຼາດ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມການກະທຳຂອງພວກເຮົາ.” Selected Messages, book 3, 300.

ໃນບັນດາຄວາມຈິງອື່ນໆ, ບົດຮຽນປະການໜຶ່ງທີ່ຖືກດຶງອອກມາໃນທາງຄຳເພະຍາກອນຈາກ ປະຖົມມະການ ບົດທີ 11 ກໍຄື ມັນເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງເສັ້ນທາງແຕ່ງຄຳເພະຍາກອນ.

ນັ້ນຖ້ວມໃນສະໄໝຂອງໂນອາເບັນເຄືອໝາຍແຕ່ງການແຍກອອກໃນທາງຄຳເພະຍາກອນ.

ເມື່ອໃນອາອອກຈາກນາວາ ຈະຕ້ອງມີວິທີການນະມັດສະການແບບໃໝ່, ແລະວິທີການນະມັດສະການນັ້ນຍ່ອມກ່ອດໃຫ້ເກີດຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກສະເໝີ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສຳແດງໄວ້ໃນປະຫວັດຂອງຄາອິນ ແລະ ອາເບນ. ປະຖົມມະການ ບົດທີ 11 ເປັນໂລກໃໝ່ໜຶ່ງ, ພ້ອມດ້ວຍປະຫວັດແຕ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ ຊຶ່ງກາຍເປັນເລື່ອງລາວພົ້ນຖານຂອງປະຫວັດໃນຕອນສຸດທ້າຍ, ເມື່ອປະຊາກອນແຕ່ງພັນທະສັນຍາໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າ ເອັນຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດອອກຈາກບາບໂລນ ໃນລະຫວ່າງວິກິດແຕ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ນົມໂຮດແມ່ນຄົນບາບໃນລະຫວ່າງວິກິດແຕ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ ເຊມ, ຜູ້ອັບຮາຮາມ ແມ່ນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວິກິດດຽວກັນນັ້ນ. ການກະຈາຍອອກ ແລະ ຄວາມສັບສົນແຕ່ງພາສາໃນ ປະຖົມມະການ ບົດທີ 11 ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນໄມດົນຫຼັງຈາກໂນອາອອກຈາກນາວາ. ຫົວຂໍ້ຂອງບົດທີ 11 ຄືພັນທະສັນຍາສອງປະການ, ແລະເລື່ອງລາວນັ້ນລຸບົດສະຫຼຸບຂອງມັນ ເມື່ອຂັ້ນຕອນທີ່ສາມຂອງພັນທະສັນຍາອັບຮາຮາມໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນບົດທີ 22.

ບົດທີສິບເອັດແມ່ນປະຫວັດສາດ alpha ຂອງສາຍເຊື້ອອັບຮາຮາມ ຊຶ່ງໄປເຖິງປະຫວັດສາດ omega ໃນບົດທີຊາວສອງ. ເລື່ອງໃນຕອນຕົ້ນຂອງບາເບນຂອງນົມໂຮດ

ແລະເລື່ອງໃນຕອນທ້າຍຂອງການຖວາຍອີຊາກ

ທັງສອງລ້ວນເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍເໝາະນຸດຊາດ.

ສາຍນີເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຫຼອຍຂອງນົມໂຮດ ແລະຂະຫຍາຍໄປເຖິງການຖວາຍອີຊາກ,

ແລະສາຍນີສຸດລົງໃນການຖວາຍສອງຢ່າງທີ່ດຶງກັນຂ້າມ.

ການຖວາຍຂອງນົມໂຮດໄດ້ຮັບການພິພາກສາບັງຄັບຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະການພິພາກສາຂອງອັບຮາຮາມໄດ້ຮັບພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ນົມໂຮດແມ່ນ alpha ຂອງບົດທີສິບເອັດ

ແລະອັບຮາຮາມແມ່ນ omega ຂອງບົດທີຊາວສອງ. omega ຍ່ອມຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສະເໝີ,

ຢ່າງນ້ອຍສອງສິບສອງເທົ່າຕາມອັກສອນເຮັບເຮີ, ແລະລົດອຳນາດທີ່ສຳແດງອອກໃນການເຮັດໃຫ້ພາສາສັບສົນ ແລະການກະຈັດກະຈາຍບັນດາຊາດໄປທົ່ວໄດ້ນັ້ນ ຖືກອຳນາດຂອງກາງແຂນເກນໜ້າໄປຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ຫຼອຍຂອງນົມໂຮດເປັນຕົວແທນຂອງ Twin Towers ໃນ 9/11

ແລະການຖວາຍອີຊາກເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແນວສາຍແຕ່ງພັນທະສັນຍາກັບຊົນຊາດທີ່ຖືກເລືອກເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງເລກສິບເອັດ ແລະ

ມັນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງຊາວສອງ. ແນວສາຍນີສຸດລົງໃນເວລາປິດແຕ່ງການທົດລອງໃນປະຫວັດ

alpha ຂອງ Nimrod ແລະ ພ້ອມທັງໃນປະຫວັດ omega ຂອງ Abraham. ປະຫວັດຂອງ Nimrod ແລະ

Abraham ນັ້ນເຮັດໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນພຣະຄຳພີເລີ່ມທຳອິດ, ແລະ ມັນໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງ ການແກ້ບັງຄັບສ່ວນຈາກການທຳລາຍອັນເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໆຂອງນັ້ນຖ້ວມໃນສະໄໝ Noah.

ໃນພຣະຄຳພີເລີ່ມທຳອິດ ພາບປະກອບຂອງພັນທະສັນຍາສອງປະການ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີພະຍານສອງປະການທີ່ນຳສະ ເໜີການປິດແຕ່ງການທົດລອງໃນແນວສາຍຈາກບົດທີສິບເອັດໄປຈົນເຖິງຊາວສອງ.

ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ກໍຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ເປືອນມົນທົນ

ກໍຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປືອນມົນທົນຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ ກໍຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍລິບົດ

ກໍຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍລິບົດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມິດ 22:11.

ນົມໂຮດຍັງຄົງອະທຳ ແລະ ມົນທົນຢູ່ເຊັ່ນເດີມ, ແລະ ອັບຮາຮາມຍັງຄົງຊອບທຳ ແລະ ບໍລິບົດຢູ່ເຊັ່ນເດີມ ດັ່ງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນອັນພາຂອງ ປະຖົມມະການ 11–22, ແລະ ອີກດ້ວຍໃນໂອເມກາຂອງ ພຣະນິມິດ 22:11.

ກ່ອນທີ່ເວລາແຕ່ງການທົດລອງຈະປິດລົງເລັກນ້ອຍ, ຄຳປະກາດໃນຂໍ້ 10

ຖືກກ່າວຂຶ້ນເພື່ອປະທັບຕາບໃຫ້ຄຳກ່າວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືຖືກປົດຜະນຶກ.
ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງໃນຂໍ້ຖັດໄປທັນທີ, ຈະຕ້ອງມີຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງໃນ ພຣະນິມິດ
ທີ່ຈະຖືກເປີດຜະນຶກ. ສອງຂໍ້ຫຼັງຈາກຂັບເອັດ,
ພຣະຄຣິດຊົງປະທານກຸນແຈເພື່ອເປີດຜະນຶກຄຳພະຍາກອນນັ້ນ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນປຶ້ມນີ້ໄວ້
ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ. ຜູ້ໃດບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດໃສ່ໂຄກ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໃສ່ໂຄກຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດບໍ່ລໍຖ້າ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ລໍຖ້າຕໍ່ໄປ. ແລະ ເບັງແມ, ເຮົາມາໂດຍໄວ; ແລະບ່າເໜັດຂອງເຮົາຢູ່ກັບເຮົາ
ເພື່ອຈະຕອບແທນແກ່ທຸກຄົນຕາມການງານຂອງຜູ້ນັ້ນ.

ເຮົາແມ່ນອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ຄຣິດຕັນ ແລະ ປາຍ, ຄຣິດຕັນອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ. ພຣະນິມິດ 22:10-13.

ບົດທຊົງສອງແມ່ນບົດໂອເມກາຂອງພຣະຄຳພີທັງໝົດ
ແລະກຸນແຈລຳລັບເປີດຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້
ຄືຫຼັກການທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຊັບອກໄວ້ເໝືອນກວ່າສັງຄົມໃດທັງໝົດໃນບົດທຊົງຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ.
ບົດທຊົງແມ່ນອັກສອນຕົວທຳອິດຂອງອັກສອນເຮັບເຮີ, ແລະບົດທຊົງສອງແມ່ນຕົວສຸດທ້າຍ.
ໃນຂໍ້ເກົ່າຖືງຂັບເອັດຂອງບົດທຊົງ, ໂຢຮັນໄດ້ແນະນຳຕົນເອງ ແລະໄດ້ລະບຸພຣະຄຣິດວ່າເປັນອາລຟາ ແລະ
ໂອເມກາ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ໂຢຮັນ, ຜູ້ຊົງເປັນພື້ນຖານຂອງພວກທ່ານ ແລະເປັນຜູ້ຮ່ວມໃນຄວາມທຸກລຳບາກ
ແລະໃນອານາຈັກ ແລະໃນຄວາມອົດທົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໄດ້ຢູ່ໃນເກາະທີ່ເອີ້ນວ່າ ບັດໂມສ, ແລະ
ເພາະພຣະວິຈານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພາະຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ, ແລະໄດ້ຍິນສຽງດັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງສຽງແກ, ກ່າວວ່າ,
ເຮົາເປັນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະເປັນປາຍ: ແລະສັງໃດທີ່ເຈົ້າເຫັນ ຈົ່ງຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມ
ແລະສົ່ງໄປຍັງເຈັດຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນແຂວງອາຊີ, ໄປຍັງເມືອງເອເຟໂຊ, ແລະເມືອງສະເມນີາ,
ແລະເມືອງເປີກາໂມ, ແລະເມືອງເທຍາທຣາ, ແລະເມືອງຊາຣດີສ, ແລະເມືອງຟິລາເດນເຟຍ,
ແລະເມືອງລາໂອດີເຊຍ. ພຣະນິມິດ 1:9-11.

ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ, ໂຢຮັນຍັງຢູ່ເກາະບັດໂມດ, ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງ ທ່ານໄດ້ຫັນກັບໄປ, ແລະນັບຈາກນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ
ທ່ານຢູ່ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຂໍ້ 9/11 ພວກເຮົາພົບຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢຮັນ
ຊົງລະບຸພຣະເຢຊູວ່າເປັນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ຊົງເປັນສັງຄົມພຣະເຢຊູໄດ້ລະບຸຖືງພຣະອົງເອງແລ້ວໃນຂໍ້ 8:

ເຮົາແມ່ນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ເປັນປາຍ, ພຣະອົງເຈົ້າຕັດດັງນີ້, ຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ ແລະ
ຜູ້ຊົງໄດ້ເປັນມາແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ຊົງຈະສະເດັດມາ, ອົງຜູ້ຊົງຮິດທານພາບທັງສິ້ນ. ພຣະນິມິດ 1:8

ໃນຂໍ້ທີ່ແປດ, ໂຢຮັນກຳລັງຂຽນສັງຄົມທີ່ລາວໄດ້ຍິນພຣະຄຣິດກ່າວຖືງພຣະອົງເອງ. ໃນຂໍ້ທີ່ເກົ່າຫາຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ,
ເປັນໂຢຮັນກ່າວຖືງຕົນເອງ. ນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພະຍານສອງຄົນໃນສືບເອັດຂໍ້ທຳອິດ
ທີ່ລະບຸພຣະຄຣິດວ່າເປັນອາລຟາແລະໂອເມກາ.

ຂໍ້ທີ່ເກົ່າຫາຂໍ້ທີ່ສືບເອັດເປັນຫົວໜ່ວຍແຫ່ງແນວຄວາມຄິດຂອງມັນເອງ.
ຖືງແມ່ນຈະເຊື່ອມໂຍງກັບບົດທັງໝົດ, ແຕ່ໃນຂໍ້ຫຼ້າສຸດນີ້ ໂຢຮັນກຳລັງກ່າວຖືງຕົນເອງ,
ໃນຂະນະທີ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຫາຂໍ້ທີ່ແປດ ໂຢຮັນກຳລັງກ່າວແທນພຣະພາຄະພຣະເຈົ້າຕັດຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ.
ຂໍ້ທີ່ສືບລົງມາເປັນຫົວໜ່ວຍແຫ່ງແນວຄວາມຄິດໜຶ່ງ ຊົງສິ້ນສຸດລົງໃນຂໍ້ທີ່ແປດ.
ສັງຄົມຖືກຮັບຮູ້ໃດໆລັກສະນະເປີດເຜີຍຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງເຄີຍມີຢູ່ ແລະມີຢູ່ ແລະຈະສະເດັດມາອີກ,
ຊົງຖືກລະບຸໃນຂໍ້ທີ່ສືບ ແລະຈາກນັ້ນອີກຄັ້ງໃນຂໍ້ທີ່ແປດ.

ໂຢຮັນ ເຖິງຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດທຳຢູ່ໃນແຂວງອາຊີຍາ: ຂໍພຣະຄຸນ ແລະ ສັນຕິສຸກ ຈົມເດີມທ່ານທັງຫຼາຍ ຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ ຜູ້ຊົງໄດ້ເປັນຢູ່ມາແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ຊົງຈະສະເດັດມາ; ແລະ ຈາກພຣະວິນຍານທັງເຈັດ ຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ພຣະທັ້ນຢູ່ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊົງເປັນພະຍານອັນສັດຊື່ ເປັນບຸດຫົວປີເຫຼ່ງບັນດາຜູ້ຕາຍ, ແລະ ເປັນຈອມກະສັດເໜືອບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ແດ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງຮັກພວກເຮົາ ແລະ ຊົງຊຳລະພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບຂອງພວກເຮົາໂດຍພຣະໄລຫົດຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ຊົງຕັ້ງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະ ປະໂລຫິດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ; ຂໍສະຫງ່າຮາສີ ແລະ ອຳນາດຈົມເດີມພຣະອົງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ອາແມນ. ເບື້ອງຕົງ, ພຣະອົງສະເດັດມາພ້ອມກັບເມກ; ແລະ ຕາທຸກດ້ວຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, ລວມທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ແທງພຣະອົງດ້ວຍ; ແລະ ບັນດາເຜົ່າພັນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງຫຼາຍຈະຄຳຄວນເພາະພຣະອົງ. ຢ່າງນັ້ນແຫວນ, ອາແມນ.

ເຮົາແມ່ນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ເປັນປາຍ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້, ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ ແລະ ຜູ້ຊົງໄດ້ດຳລົງຢູ່ ແລະ ຜູ້ຊົງຈະສະເດັດມາ, ຄືອົງຜູ້ຊົງລົດອຳນາດສູງສຸດ. ພຣະນິມິດ 1:4–8.

ສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງບົດທຳອິດນີ້ສະເໜີການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນບົດນີ້ກ່ອນເວລາແຫ່ງການສົນສຸດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ ເພາະຂໍ້ທີ່ສາມກ່າວວ່າ, “ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.” “ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ” ເປັນຖ້ອຍຄຳດຽວກັນກັບຂໍ້ທີສີ່ ຂອງບົດທຳອິດສອງ ທີ່ກ່າວວ່າ “ຢ່າປົດຜະນຶກຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືເລີ່ມນີ້ ເພາະວ່າເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.” ຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກອອກນັ້ນ ຄື ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຂໍ້ທີສີ່ເລີ່ມຕົ້ນການເປີດຜະນຶກ, ແລະຂໍ້ທີສີ່ເລີ່ມດ້ວຍຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢຮັນວ່າ, “ເຮົາ ຄືໂຢຮັນ,” ແລ້ວໃນຂໍ້ທີ່ແປດແມ່ນພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງສຳແດງພຣະອົງເອງ. ມີພະຍານມະນຸດໃນຂໍ້ທຳອິດຂອງຫ້າຂໍ້ນັ້ນ ແລະມີພະຍານຜ່າຍພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕອນທ້າຍ. ຂໍ້ທີສີ່ລະບຸພຣະບິດາຜ່າຍສະຫວັນວ່າເປັນພຣະອົງຜູ້ “ຊົງດຳລົງຢູ່ ແລະໄດ້ດຳລົງຢູ່ ແລະຈະສະເດັດມາ.” ຂໍ້ທີ່ແປດລະບຸພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະອົງຜູ້ “ຊົງດຳລົງຢູ່ ແລະໄດ້ດຳລົງຢູ່ ແລະຈະສະເດັດມາ.”

ກຸນແຈໃນການເປີດຜະນຶກພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແມ່ນຫຼັກການຂອງອັນຟາແລະໂອເມກາ. ໃນຖານະເປັນພຣະອົງຜູ້ທຳອິດແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ ພຣະຄຣິດກໍດຳລົງຢູ່ໃນປະຈຸບັນດ້ວຍ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ຢູ່ໃນອະດີດ ແລະຈະຢູ່ໃນອະນາຄົດ. ຂໍ້ທີ່ດັດຈົງທົ່ວພຣະເຢຊູແລະພຣະບິດາຕ່າງກໍເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເຄືອເປັນຢູ່ ແລະເປັນຢູ່ ແລະຈະສະເດັດມາ ກໍເປັນການນຳສະເໜີພຣະຄຣິດໃນຖານະອັນຟາແລະໂອເມກາອີກຮູບແບບໜຶ່ງ. ພຣະອົງເປັນອັນຟາແລະໂອເມກາ ເປັນຜູ້ທຳອິດແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ ເປັນບ່ອນເລີ່ມຕົ້ນແລະບ່ອນສິ້ນສຸດ ແລະພຣະອົງຢູ່ໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະຈະຢູ່ໃນການສິ້ນສຸດ. “ລູກກະແຈ” ຂອງອານາຈັກ ທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຄຣິດຈັກທຳອິດເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນແມ່ນ “ລູກກະແຈ” ດຽວກັນນັ້ນທີ່ຖືກວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງເອລີອາກົມໃນເອຊາຍາ 22:22. ອັນຟາຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດແມ່ນບົດທຳອິດ ແລະໂອເມກາແມ່ນບົດທຳອິດສອງ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງພົບອັກສອນເຮັບເຮັດທັງໝົດຢູ່ໃນບົດຕ່າງໆຂອງພຣະນິມິດ. ບົດທີສິບສາມເປັນຕົວແທນແຫ່ງການກະບົດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະພາຍຫຼັງນັ້ນຂອງໂລກ. ບົດທຳອິດນີ້ສະເໜີພຣະຄຣິດໃນຖານະອັນຟາແລະໂອເມກາ ແລະບົດທຳອິດສອງກໍຊີ້ບອກຄວາມຈິງດຽວກັນນັ້ນ ແຕ່ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບການເປີດຜະນຶກທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບົດທຳອິດ. ບົດທຳອິດ ບົດທີສິບສາມ ແລະບົດທຳອິດສອງ ເປັນຕົວແທນຂອງອັກສອນເຮັບເຮັດສາມຕົວ ຊຶ່ງເມື່ອປະກອບກັນແລ້ວຈຶ່ງເກີດເປັນຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ.”

ໃນບົດທຳຊາວສາມຂອງພຣະທຳມັດທາຍ

ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວິບັດແປດປະການແກ່ພວກພາຣີຊາຍແລະຊາດຊາຍ. ໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງບົດທຳຊາວສອງ ການໂຕ້ຕອບລະຫວ່າງພຣະຄຣິດກັບພວກຢິວຜູ້ຊຸມໃຕ້ຖຽງໄດ້ສົນສຸດລົງດ້ວຍບົດສະນາເຮືອງດາວິດ ອັນເປັນບົດສະນາທີ່ຈະແກ້ໄຂໄດ້ກັບຕໍ່ເມື່ອທ່ານເຂົ້າໃຈຫຼັກການຂອງອາລຟາແລະໂອເມກາ.

ເມື່ອພວກພາຣີຊາໄດ້ຊົມນຸມກັນຢູ່ນັ້ນ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ,
“ພວກທ່ານຄິດຢ່າງໃດເກືອບພຣະຄຣິດ? ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງຜູ້ໃດ?”

ພວກເຂົາທຸກພຣະອົງວ່າ, “ພຣະບຸດຂອງດາວິດ.”

ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດໂດຍພຣະວິນຍານຈຶ່ງເອີ້ນພຣະອົງວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ ຈົນກວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານເປັນຫົວໜ້າຕົນຂອງທ່ານ? ດັ່ງນັ້ນ
ຖ້າດາວິດເອີ້ນພຣະອົງວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະເປັນບຸດຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ແລະບ່ຳຜູ້ໃດສາມາດຕອບພຣະອົງໄດ້ແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວ; ແລະນັບແຕ່ວັນນັ້ນໄປ
ບ່ຳຜູ້ໃດກໍ່ທີ່ຈະຖາມພຣະອົງອີກ. ມັດທາຍ 22:41–46.

ຂັ້ນຕອນຂອງບົດທຳຊາວສອງໄດ້ຊີ້ບອກເຄື່ອງໝາຍໜຶ່ງໃນປະຫວັດສັນຍາພັນທະສັນຍາ.
ເຢເຣມຢາກໄດ້ກ່າວເຖິງແນວຄວາມຈິງນີ້ເຊັ່ນກັນ:

ຖ້ອຍຄຳທີ່ມາເຖິງເຢເຣມຢາຈາກພຣະຢາເວ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູແຫ່ງພຣະນິເກດຂອງພຣະຢາເວ
ແລະປະກາດຖ້ອຍຄຳນີ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຈົ່ງກ່າວວ່າ,
ຢູ່ດາທັງປວງຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາທາງປະຕູເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອນະມັດສະການພຣະຢາເວ, ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຢາເວ.
ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ, ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ:
ຈົ່ງແກ້ໄຂວິທີທາງແລະການກະທຳຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້.
ຢ່າໄວ້ໃຈໃນຖ້ອຍຄຳຫລອກລວງ ໂດຍກ່າວວ່າ, ‘ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ,
ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ ແມ່ນສົງເຫຼົ່ານີ້.’”

ເພາະຖ້າພວກເຈົ້າແກ້ໄຂທາງຂອງພວກເຈົ້າແລະການປະພຶດຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງໂດຍສົມເຊົາ;
ຖ້າພວກເຈົ້າດຳເນີນຄວາມຍຸດຕິທຳຢ່າງຖືກຕ້ອງແທ້ຈິງລະຫວ່າງຄົນໜຶ່ງກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ;
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ບີບບັງຄັບຕ່າງດ້ວຍ, ລູກກຳພັກ ແລະ ແມ່ໝ້າຍ, ແລະບໍ່ຫຼົງເລືອດອັນບໍ່ລົງສູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້,
ທັງບໍ່ຕິດຕາມພຣະອັນເພື່ອນຳຄວາມພິນາດມາແກ່ພວກເຈົ້າເອງ;
ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້,
ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ພວກເຈົ້າວາງໃຈໃນຖ້ອຍຄຳຕົວະລວງທີ່ບໍ່ອາດໃຫ້ປະໂຫຍດໄດ້. ພວກເຈົ້າຈະລັກ, ຂ້າຄົນ, ແລະຜິດປະເພນີ,
ແລະສາບານເທັດ, ແລະຜົນເຄື່ອງຫອມບູຊາແກ່ພະບາອານ, ແລະຕິດຕາມພຣະອັນທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ;
ແລ້ວຈົ່ງມາຢືນຢູ່ຕຳນານເຮົາໃນນະຄອນນີ້, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ, ແລະກ່າວວ່າ,
ພວກເຮົາພົ້ນແລ້ວເພື່ອຈະກະທຳບັນດາສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຫລື?

ພຣະນິເກດນີ້, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ,
ໄດ້ກ້າຍເປັນຖ້ຳຂອງພວກໃຈນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວຫລື? ຈົ່ງເບິ່ງ, ແມ່ນເຮົາເອງກໍ່ໄດ້ເຫັນແລ້ວ,
ພຣະເຢເຣອາຕັດດັ່ງນີ້. ແຕ່ບັດນີ້ ຈົ່ງໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊຸໂລ,
ບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງນາມຂອງເຮົາໄວ້ແຕ່ຕົ້ນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ກະທຳຫຍັງແກ່ບ່ອນນັ້ນ
ເນື່ອງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນຂອງເຮົາ.

ແລະບັດນີ້ ເນື່ອງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳການທັງປວງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະຢາເວກວ່າວ່າ,
ແລະເຮົາໄດ້ເວົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ, ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າແລະເວົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງ; ແລະເຮົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະກະທຳຕໍ່ອົງເຫຼົ່ານີ້, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ,
ທຳພວກເຈົ້າວາງໃຈຢູ່ ແລະຕະກູນທຳຊື່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລະແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ຊື່ໄວ. ແລະເຮົາຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກຈາກສາຍພຣະເນດຂອງເຮົາ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພື້ນື່ງທັງປວງຂອງພວກເຈົ້າອອກໄປ, ຄື ເຊື້ອສາຍທັງສິ້ນຂອງເອເຟຣາອິມ.
ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນີ້, ຫຼືຍົກສຽງຮ້ອງທຸນ ຫຼືຄຳອະທິຖານເພື່ອເຂົາເຈົ້າເລີຍ,
ແລະຢ່າວົງວອນຕໍ່ເຮົາ: ເພາະເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າ. Jeremiah 7:1-16.

ເຢເຣມຢາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງວ່າຢ່າອະທິຖານເພື່ອອົສຣາເອນໃນສະໄໝໂບຮານ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງຈຸດທີ່ບໍ່ອາດຫວນກັບຄືນໄດ້ແລ້ວ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກຢິວທີ່ຕັ້ງຖຽງກັນໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດທີ່ຊາວສອງ. ເມື່ອໂມເຊ,
(ຜູ້ຊາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາ)
ໄດ້ປະເຊີນກັບການຕັດສິນພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະທຳລາຍປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ຊົງຖືກຊົງເລືອກ,
ໂມເຊໄດ້ທຸນຂໍແທນພວກເຂົາດ້ວຍການອະທິຖານ. ໃນບົດທີ່ຈັດ,
ເຢເຣມຢາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງວ່າບໍ່ໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາກຸ່ມດຽວກັນນັ້ນ.
ປະຫວັດສາດແຫ່ງການພະຍາກອນຂອງຊື່ໄວໄດ້ຖືກຊີ້ບອກວ່າເປັນຫຼັກຖານທີ່ສະສົມຕາມລຳດັບ
ຊຶ່ງສະແດງເຖິງການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະຕິເສດປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ຊົງຖືກຊົງເລືອກ
ເມື່ອບາບຂອງພວກເຂົາໄປເຖິງຈຸດທີ່ບໍ່ອາດຮັບການໄຖ່ຄືນໄດ້, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພຽງຂັດງວ.

ເອເຟຣາອິມໄດ້ຜູກຕິດກັບຮູບເຄົາລົບ: ຈົ່ງບໍ່ອຍເຂົາໄວ້ຕາມລຳພັງ. ໂຮເຊຍາ 4:17.

ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຈຸດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຢຸດຕິຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ
ເປັນໝູ່ໝາຍສະເພາະຢ່າງໜຶ່ງ. ການປະຕິເສດລາຍງານຂອງໂຢຊວຍ ແລະ ຄາເລບ
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍການທົດລອງຄັ້ງທີສິບ ເປັນອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງ. ອີກສອງສາມບົດຕໍ່ມາ
ເຢເຣມຢາກໍຖືກບອກດ້ວຍວ່າ ບໍ່ໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນີ້ ແລະ ຢ່າຍົກສຽງຮ້ອງຂໍ ຫຼືຄຳອະທິຖານເພື່ອເຂົາທັງຫຼາຍ:
ເພາະເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຂົາ ໃນເວລາທີ່ເຂົາຮ້ອງຫາເຮົາ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກຂອງເຂົາ. ເຢເຣມຢາ 11:14

ໃນບົດທີ່ຈັດ, ການຖິ້ມອອກຂອງຊາວລາໂອດິເຊຍໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍສັນຍະລັກຂອງຊື່ໄວອາ ກຳລັງລະບຸວ່າພຣະອົງ "ຈະກະທຳ" ສົ່ງໃດ ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້.

ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະກະທຳຕໍ່ນິເວດນີ້ ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ ອັນເປັນທີ່ທຳນຳທັງຫຼາຍວາງໃຈ
ແລະຕະກູນທຳຊື່ເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານແລະແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ຊື່ໄວ. ແລະເຮົາຈະຂັບໄລ່ພວກທ່ານອອກໄປຈາກສາຍພຣະເນດຂອງເຮົາ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ບັນດາພື້ນື່ງຂອງທ່ານທັງປວງ ຄືວົງພັນທັງໝົດຂອງເອເຟຣາອິມ. ດັ່ງນັ້ນ
ຢ່າອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນີ້ ແລະຢ່າບໍ່ອຍສຽງຮ້ອງທຸນຫວັດຄຳອະທິຖານເພື່ອເຂົາ
ແລະຢ່າທຸນຂໍຕໍ່ເຮົາແທນເຂົາເລີຍ; ເພາະເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າ. ເຢເຣມຢາ 7:14-16.

ໃນບົດທີ່ສິບເອັດ, ຄຳສັ່ງທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະທິຖານນັ້ນ ໝາຍເຖິງຄວາມຍ້ານກົວທີ່ຈະເຂົ້າຄອບງຳຊາວລາໂອດິເກຍ
ເມື່ອພວກເຂົາພົບຕົນເອງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ ອັນຕິດຕາມຫຼັກກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຄວາມຍ້ານກົວທີ່ພວກເຂົາປະສົບນັ້ນ ຖືກວາງໄວ້ພາຍໃນປະຫວັດການປະຕິເສດພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ.

ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພັນທະສັນຍານີ້, ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາຊາຍແຫ່ງຢູດາ
ແລະແກ່ຊາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ,

ດັ່ງນີ້ພຣະອົງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອົດສະຣາເອນຊົງຕັດດັ່ງນີ້;

ຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແລ້ງ, ຄົນນັ້ນບໍ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພັນທະສັນຍານີ້,
ຊົງເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໃນວັນທີ່ເຮົາໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ຈາກເຕົາຫຼອມເຫຼັກນັ້ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະຈົ່ງປະຕິບັດຕາມ,
ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາບັນຊາເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ,
ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,”
ເພື່ອເຮົາຈະສຳເລັດຄຳສາບານທີ່ເຮົາໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ວ່າຈະປະທານແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳມີແລະນ້ຳເສຍໃຫ້ເປັນພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນວັນນີ້.

ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈົ່ງຕອບແລະກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ, ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ,

ຈົ່ງປະກາດຖ້ອຍຄຳທັງປວງໃນບັນດາເມືອງຂອງຢູດາ ແລະໃນຕາມຖະໜົນຫົນທາງຂອງເຢຣູຊາເລັມ
ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພັນທະສັນຍານີ້ ແລະຈົ່ງປະຕິບັດຕາມ.
ເພາະເຮົາໄດ້ເຕືອນຢ່າງໜັກແໜ້ນແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ
ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຮົານຳພວກເຂົາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ຈົນເຖິງວັນນີ້
ໂດຍລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າເພື່ອເຕືອນຢ່າງຈົ່ງຈັງ ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ.
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ ຫຼືບໍ່ໄດ້ຮຽງໝັ້ນ
ແຕ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ກຳເນີນໄປຕາມຄວາມຄິດຜັນແຫ່ງໃຈຊົວຂອງຕົນ; ດັ່ງນັ້ນ
ເຮົາຈະນຳຖ້ອຍຄຳທັງປວງແຫ່ງພັນທະສັນຍານີ້ມາເໜືອພວກເຂົາ ຊົງເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດ;
ແຕ່ພວກເຂົາຫາໄດ້ປະຕິບັດບໍ່.

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ການຄົບຄືດກັນໄດ້ຖືກພົບໃນທຳມະກາງພວກຜູ້ຊາຍແຫ່ງຢູດາ
ແລະໃນທຳມະກາງຊາວເຢຣູຊາເລັມ. ພວກເຂົາໄດ້ຫັນກັບໄປສູ່ຄວາມຊົວຊ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ,
ຜູ້ຊົງໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ;
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອື່ນໆເພື່ອປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະເຫຼົ່ານັ້ນ: ເຊື່ອສາຍອົດສະຣາເອນ
ແລະເຊື່ອສາຍຢູດາໄດ້ທຳລາຍພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ຊົງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຢາເວຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະນຳຄວາມຮ້າຍມາເໜືອພວກເຂົາ
ຊົງພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດໜີພົ້ນໄດ້; ແລະເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຈະຮ້ອງທຸນຫາເຮົາ ເຮົາກໍຈະບໍ່ຟັງພວກເຂົາ.
ແລ້ວເມືອງຕ່າງໆຂອງຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມຈະໄປ
ແລະຮ້ອງທຸນຫາພະທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຂົາເຜົາເຄືອງຫອມຖວາຍແກ່;
ແຕ່ພະເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ຊ່ວຍພວກເຂົາເລີຍໃນຍາມແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງພວກເຂົາ. ເພາະວ່າ ໂອ
ຢູດາເອີຍ, ຕາມຈຳນວນເມືອງຂອງເຈົ້າ ກໍມີພະຂອງເຈົ້າຫຼາຍສະນັ້ນ;
ແລະຕາມຈຳນວນຖະໜົນໃນເຢຣູຊາເລັມ ພວກເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງແທນບູຊາແກ່ສິ່ງອັນໜ້າອັບອາຍນັ້ນ
ຄືແທນບູຊາເພື່ອເຜົາເຄືອງຫອມຖວາຍແກ່ພຣະບາອານ.

ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຢາອະທິຖານເພື່ອຊົມຊາດນີ້ ແລະຢາຍົກສຽງຮ້ອງທຸນ ຫຼືຄຳອະທິຖານເພື່ອເຂົາ;
ເພາະເມື່ອເຂົາຮ້ອງຫາເຮົາໃນເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຂົາ ເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຂົາ. ເຢເຣມຍິາ
11:1–14.

ການພົບຄົນຊີວິດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ສະໜັກເພື່ອຈະຢູ່ໃນໝູ່ໜຶ່ງແສນສັກກິດສະໄໝນີ້ ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ
ພຣະນິມົດ 11:11; ແລະການຮວບຮວມຄົງສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ເອຊາຍາ 11:11;
ແລະແນວພາຍນອກຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ພະຍາກອນບອມ ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ດານເໂອນ 11:11;
ການພິພາກສາໂດຍກົດໝາຍວັນອາທິດຕໍ່ຂ້າວລາຍ ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ເອເຊກຽນ 11:11
ແລະການລົງໂທດພ້ອມທັງຄວາມຢ້ານກົວທີ່ມາເຖິງເຫລົ່າພົນມະຈາລິທິໃໝ່ ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ເຢເຣມຍິາ 11:11.

ຄຳສັ່ງທັງໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນີ້ ແມ່ນໝູ່ໝາຍຢູ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳມັດທາຍ ບົດທິຊາວສອງ, ແລະ ບົດທິຊາວສາມ ໄດ້ລະບຸເຖິງວິບັດແປດປະການເໝືອ Adventism. ບົດທິຊາວສາມ ແມ່ນບ່ອນທີ່ໃດກະຢາງໜຶ່ງ ຄົວວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ຫຼືກົດໝາຍວັນອາທິດ. ທັງສອງໝູ່ໝາຍນັ້ນເປັນຄວາມສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງການສົມຮົດ, ແລະ ການສົມຮົດນັ້ນແມ່ນລະຫວ່າງເຈົ້າສາວກັບຜົວ, ຜູ້ຊົງໄດ້ມາຮ່ວມກັນເປັນເນື້ອດຽວ. ການສົມບູນແຫ່ງການສົມຮົດເປັນຕົວແທນຂອງການຄົນດີ, ຫຼື “ການເປັນໜຶ່ງດຽວ.” ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມພຣະສາຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຊາຍແລະຍິງ. ລູກຫຼານຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂຄຣໂມໂຊມຊາວສາມຈາກຊາຍ ແລະ ຊາວສາມຈາກຍິງ. ເມື່ອຮ່ວມກັນແລ້ວ ໂຄຣໂມໂຊມສືບສັນຂອງເຂົາ ປະກອບເປັນພຣະວິຫານ. ແຕ່ລະບຸກຄົນກໍເປັນພຣະວິຫານ, ເພາະວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ດອກຫຼົວ ພວກທ່ານເປັນພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

ການສົມລົດທັງສົມບູນ, ເມື່ອຄົນທັງສອງກາຍເປັນໜຶ່ງດຽວ ແມ່ນການຮ່ວມກັນຂອງພຣະວິຫານສອງຫຼັກທີ່ມີຈຳນວນຊາວສາມ, ເພື່ອໃຫ້ເກີດເປັນພຣະວິຫານໜຶ່ງດຽວທີ່ມີຈຳນວນສືບສັນ. ພຣະຄຣິດແມ່ນພຣະອົງຜູ້ກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ, ແລະພຣະອົງຊົງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງເປັນພຣະວິຫານຜ່າຍຍິງ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະວິຫານຜ່າຍຊາຍຂອງພຣະອົງ. ການເຊື່ອມຕໍ່ນັ້ນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະວິຫານຂອງມະນຸດໄດ້ຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັບພຣະພາກພຣະເຈົ້າໃນສະຖານບໍລິສຸດທ້າຍແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. “ຊາວສາມ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ, ແລະວຽກງານນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ. ມັດທາຍ ຊາວສາມ ແມ່ນຄຳປະກາດຕໍ່ຕ້ານພວກ Laodicean Seventh-day Adventists, ຜູ້ຊົງເປັນຂອງປອມຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ານັ້ນແມ່ນອົງທີ່ແປດຊົງອອກມາຈາກເຈັດ, ແລະພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຟື້ນຄືນໃນວັນທີ່ແປດ, ແລະເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປດດວງວິນຍານຢູ່ໃນນາວາຂອງໂນອາ, ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ສືບເຊື້ອແປດຄົນຂອງເຊດ, ແລະຕາປະທັບເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົານັ້ນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍການຕັດຮອບ, ຊົງໄດ້ຖືກປະຕິບັດໃນວັນທີ່ແປດ. ພວກເຂົາແມ່ນປະໂລຫິດຜູ້ທີ່ຖືກເຈັມເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນວັນທີ່ແປດ, ແລະການປະກາດຄຳວິບັດແປດປະການເໝືອ Adventism ໃນບົດທິຊາວສາມ ກໍແມ່ນການປະກາດຕໍ່ຕ້ານແປດປອມ.

ການປະກາດຄວາມວິບັດແກ່ພວກຍິງພົມມະຈາຣີທັງເຂົາ ໄດ້ຖືກນຳໜ້າໂດຍການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງບົດທິຊາວສອງ. ບົດທິຊາວສອງສອດຄ່ອງກັບບົດທິຊາວສອງໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ, ເພາະວ່າພຣະທຳເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພີເດີມເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະທຳເລີ່ມຕົ້ນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ໃນໃຈກາງຂອງເສັ້ນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳມັດທາຍບົດທິສືບເອັດໄປຈົນເຖິງບົດທິຊາວສອງ ອັນເປັນຕົວແທນຂອງສິບສອງບົດນັ້ນ, ແລະບົດທິສືບໃນສິບສອງບົດນັ້ນແມ່ນບົດທິສືບຫົກ, ບ່ອນທີ່ຊີຂອງຊີໂມນ ບາຣໂຍນາ ໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ ເປໂຕ.

ແລະ ເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ເຈົ້າແມ່ນເປໂຕ, ແລະເທິງສິວານີ້ເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີຊັຍເໝືອນນັ້ນ. ມັດທາຍ 16:18.

ໃນມັດທາຍ ບົດ 11 ຫາ 22 ມີ 459 ຂໍ້. ຂໍ້ກາງແມ່ນຂໍ້ 17 ຂອງບົດ 16, ແຕ່ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ອາດຖືກແຍກອອກຈາກຂໍ້ 18 ແລະ 19 ໄດ້, ເພາະວ່າພວກມັນເປັນຖ້ອຍຄຳດຽວກັນ.

ແລະ ພຣະເຢຊູຊົງຕອບກ່າວແກ່ລາວວ່າ, “ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ, ເຈົ້າເປັນສຸກ;
ເພາະວ່າເນື້ອໜັງແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສົງໄສແກ່ເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນພຣະບໍດີຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ແລະ ເຮົາຂໍບອກເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ເຈົ້າແມ່ນເປີຕ, ແລະເທິງສຳລານ ເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ;
ແລະປະຕູແຫ່ງນະລັກຈະບໍ່ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອຄຣິດຕະຈັກນັ້ນ. ແລະ
ເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ: ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຜູກໄວ້ໃນໂລກ
ກໍຈະຖືກຜູກໄວ້ໃນສະຫວັນ: ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະແກ້ອອກໃນໂລກ ກໍຈະຖືກແກ້ອອກໃນສະຫວັນ.”
ມັດທາຍ 16:17–19.

ຈຸດໃຈກາງແຫ່ງຂອງບົດທີ່ສືບເອັດຈົນເຖິງບົດທີຊ້າວສອງ
ແມ່ນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພັນທະສັນຍາອັນເປັນຮາກຖານສຳລັບຄຣິດສະຕຽນ. ໃນຖ້ອຍຄຳນັ້ນ
ຊີຂອງຊີໂມນຖືກປ່ຽນເປັນເປີຕ ຊຶ່ງ;
ເມື່ອທ່ານນຳຕົວແຫ່ງຕົວເລກທີ່ຕົວອັກສອນແຕ່ລະຕົວໃນພາສາອັງກິດຖືຄ່າມາໃຊ້, ເຊັ່ນ “a” ແມ່ນ 1 ແລະ
“z” ແມ່ນ 26—ທ່ານຈະພົບວ່າ “p” ແມ່ນ 16, “e” ແມ່ນ 5, ແລະ “t” ແມ່ນ 20, ແລະ “e” ອີກຕົວໜຶ່ງແມ່ນ 5
ແລະ “r” ແມ່ນ 18. ເມື່ອທ່ານນຳ 16 X 5 X 20 X 5 X 18 ມາຄູນກັນ ຜົນທີ່ໄດ້ເທົ່າກັບ 144,000,
ແລະການອ້າງເຖິງການປ່ຽນຊື່ຂອງເປີຕ, ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ພົບໄດ້ໃນບົດທີ 16 ຂໍ້ 18, ແລະຕົວອັກສອນຕົວທຳອິດຂອງ Peter ແມ່ນເລກ 16
ແລະຕົວອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍແມ່ນເລກ 18. ທັງໝົດນີ້ຢູ່ໃນຈຸດໃຈກາງຂອງສືບສອງບົດ
ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງ 11 ແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງ 22.

ເສັ້ນນັ້ນຍັງພົບໄດ້ໃນພຣະຄຳປະຖົມມະການ ບົດທີ 11 ຫາ 22 ດ້ວຍ, ແລະໃນເສັ້ນນັ້ນມີ 305 ຂໍ້, ຊຶ່ງບົງຄືວ່າ
ບົດທີ 17 ຂໍ້ 11 ເປັນຈຸດກາງຂອງເສັ້ນນັ້ນ.
ເສັ້ນຂອງສືບສອງບົດໃນພຣະທຳເລັ່ມຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພີເດີມນັ້ນຊື້ບອກເຖິງພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາຮາມ,
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງເສັ້ນອັນຟາທິມາພົບກັບເສັ້ນໂອເມກາ
ໃນບົດດຽວກັນຂອງພຣະທຳເລັ່ມຕົ້ນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຈຸດກາງຂອງເສັ້ນໂອເມກາໃນພຣະທຳມັດທາຍ
ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ້າສິ້ນ,
ຜູ້ຊົງເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກຊື້ໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຂ້າງຂອງເສັ້ນໃນພຣະຄຳປະຖົມມະການ ບໍ່ພຽງແຕ່ຊື້ບອກເຖິງຂ້າງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຊື້ບອກເຖິງຂັ້ນຕອນ
ທີ່ຂັ້ນກາງ ຂອງພັນທະສັນຍາສາມປະການກັບອັບຣາຮາມ, ແລະຢ່າງສຳຄັນບໍ່ຍິ່ງຫຍຸ້ງກັນ ຄື
ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.

ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັບພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍອະວະຍະຂອງພວກເຈົ້າ;
ແລະສົງນັ້ນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ. ປະຖົມມະການ 17:11.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກວາດຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ສົ່ງເສດເຫຼືອ, ອັນຍະມະນີບອມ ແລະ ຫຼຸນເງິນບອມ,
ທັງໝົດກໍພາກັນລອຍຂຶ້ນ ແລະ ອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມດັ່ງເມກໝອກ, ແລະ ລົມກໍພັດພາພວກມັນໄປ.
ໃນທ່າມກາງຄວາມວຸ່ນວາຍນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຫຼິ້ນຕາລົງຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ; ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເປີດຕາຂຶ້ນ,
ສົ່ງເສດເຫຼືອນັ້ນກໍໝົດໄປສິ້ນ. ອັນຍະມະນີອັນລຳຄ່າ, ເພັດ, ຫຼຸນຄ່າ ແລະ ຫຼຸນເງິນ,
ນອນກະຈັດກະຈາຍຢ່າງອຸດົມສົມບູນຢູ່ທົ່ວທັງຫ້ອງ.”

“ແລ້ວທ່ານໄດ້ວາງຫົບໜຶ່ງໄວ້ເທິງໂຕະ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າແລະງົດງາມກວ່າຫົບເກົ່າຫຼາຍ,
ແລະໄດ້ກັບເອົາອັນຍະມະນີ, ເພັດ, ຫຼຸນເງິນ, ເປັນກຳລັງ ແລ້ວໂຍນລົງໃນຫົບນັ້ນ,
ຈົນບໍ່ເຫຼືອແມ່ນແຕ່ຊີ້ນດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າບາງເມັດຂອງເພັດນັ້ນຈະບໍ່ໃຫຍ່ໄປກວ່າປາຍເຂັມກໍຕາມ.”

“ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງເອົາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້” ມາ ແລະ ເບິ່ງ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນມເຂົ້າໄປໃນຫົບນັ້ນ,
ແຕ່ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກແສງຈາກພາບທີ່ເຫັນນັ້ນສ່ອງຈາກເພື່ອນ.
ມັນສຸກໃສດ້ວຍສະຫງ່າສະໄໝຂຶ້ນເຖິງສິບເທົ່າຈາກເດີມ. ຂ້າພະເຈົ້າຄຶດວ່າ
ມັນໄດ້ຖືກຂັດຖູໃນຊາຍໂດຍຕົນຂອງບຸກຄົນຊົວເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະຈາຍມັນອອກ
ແລະຍຽບຍຳມັນໃນຝຸ່ນດິນ. ມັນຖືກຈັດວາງໄວ້ຢ່າງເປັນລະບຽບອັນງົດງາມໃນຫົບນັ້ນ,
ແຕ່ລະອັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງຕົນ,
ໂດຍບໍ່ບາກດຮ່ອງຮອຍໃດໆແຫ່ງຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາຍຜູ້ທີ່ໄຍນມັນເຂົ້າໄປ.
ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງອອກດ້ວຍຄວາມຍືນດີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ບຸກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຕື່ນ.” Early
Writings, 83.

“ທ່ານກຳລັງເຫັນວ່າການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຢູ່ໄກເກີນໄປ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າຝົນບາຍກຳລັງຈະມາ ຢ່າງກະທັນຫັນດັ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ,
ແລະດ້ວຍລົດອຳນາດຫຼາຍກວ່າສິບເທົ່າ.” Spalding and Magan, 5.

ແລະໃນທຸກເລື່ອງແຫ່ງສະຕິບັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ ທີ່ກະສັດໄດ້ຊົງສອບຖາມເຂົາທັງຫຼາຍນັ້ນ ພຣະອົງກໍພົບວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຄຶກວ່າພວກນັກວິເສດແລະພວກໂຫລາຈານທັງປວງທີຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງສິບເທົ່າ.
ດານເອີນ 1:20.